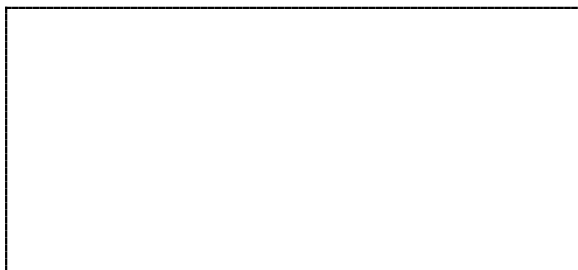

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

65ste jaargang nr. 1 - februari 2021

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310**, **BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149**, **BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Tussentijd.

Geliefde broeders en zusters,

Onlangs zag ik een boodschap van de Nederlands Protestantse Kerk (PKN). Zij berichtte dat de nieuwe Paaskaarsencollectie binnen is en ook de materialen voor de 40-dagentijd. Ook al hebben we Kerst zojuist achter de rug, over 10 weken is het alweer Pasen. Dit deed mij denken dat we momenteel tussen Kerst en Pasen in leven. Kerstartikelen zijn niet meer te koop en er worden al voorbereidingen getroffen voor Pasen.

In de Vroege Kerk kende men deze periode niet. Het gaat zelfs nog verder, in de Vroege Kerk (tot ongeveer 300 na Christus) vierde men geen Kerst. Men vierde alleen de opstanding van Christus en niet de geboorte. Dat de opstanding een centrale plaats heeft in de Kerk is ook terug te zien in Bijbels (Koine) Grieks. Daar noemt men de zondag, letterlijk vertaald, Dag van de Heer/opstandingsdag. Dit in navolging van de gemeente van de Vroege Kerk, omdat zij bijeenkwamen op de eerste dag van de week, ofwel de dag van de opstanding (Handelingen 20:7 en 1 Korinthe 16:1-2).

Onze voorouders in het geloof leefden naar de opstanding van Jezus Christus toe. Voor hen was deze opstanding een centrale gebeurtenis waarin zij samenkwamen om het brood te breken. En samen te vieren dat God door de opstanding een vernieuwing met ons wil aangaan. En soms lijkt die vernieuwing zo ver weg.

André Troost, een predikant en theoloog uit Nederland, heeft het boek geschreven: 'Morgen zal het Pasen zijn'. Hij wandelt dan door zijn dorp in het midden van Nederland en vraagt zich af waarom er geleden wordt. De titel van het boek verraadt de clou van het boek. Ondanks het lijden, ondanks de pijn, zorgen en ongerechtigheid: 'Morgen zal het Pasen zijn!' God zal een einde maken en het lijden zal dan niet meer zijn.

Binnenkort is het Pasen en met een beetje geluk zijn er al wat prikken gezet tegen het coronavirus. Hopelijk krijgen we in de zomer meer lucht en bewegingsvrijheid om ons 'oude' leven weer te hervatten. Dat is een mooie tussenfase. Echter de Grote Paasmorgen breekt aan als Christus weer naast ons staat en Hij onze tranen van onze ogen wist. Tot die tijd staan wij, als volgers van Christus, stil bij Zijn opstanding. Zoals de Vroege Kerk dit ook heeft gedaan. In de wetenschap dat er na het lijden en na de dood geen punt staat, maar een komma.

Gijs Bleijenberg

Kerkraad

Tijden van Corona. Eerst en vooral wensen wij u een gezegend 2021, moge dit jaar één zijn van genade en voorspoed, verdraagzaamheid en vrede, medemenselijkheid en liefde, vriendschap en blijheid, voor alle mensen verlangend naar een toekomst met Hem, onze Hemelse Heer! Onze kerkraadsvergadering van 27 oktober 2020 was onze laatste fysieke vergadering, (zie verslag in de vorige uitgave van ons kerkblad) diezelfde week nog zijn de voorzorgsmaatregelen verstrengd en zijn we nadien niet meer kunnen samenkomen. De kerkdiensten konden en kunnen ook door deze nieuwe regels niet meer doorgaan. De kerkraadsleden en onze predikant houden wel onderling contact via mail en telefoon. Er is dan ook naar aanleiding van Kerst, de jaarwisseling en de kerkdiensten heel wat over en weer gemailld en gebeld. Tot 1 maart zijn we verplicht om ons aan deze voorzorgsmaatregelen te houden. Laat ons hopen en bidden dat we na die datum weer mogen kerken! Gelukkig zijn er de kerkdiensten online door de samenwerkende kerken: Leuven – Vilvoorde – Mechelen Zuid en Mechelen Noord (wij dus). Over deze kerkdiensten wordt er weinig gecommuniceerd door onze kerkleden, misschien is het wel goed hier eens over na te denken. Zo kunnen we naar de toekomst toe, indien de fysieke kerkdiensten nog niet mogen doorgaan, uw opmerkingen en aandachtspunten bekijken en desnoods verbeteren. Dus indien u over de online diensten opmerkingen heeft, laat het ons weten, via mail of telefoon! Nogmaals, hopelijk mogen we weer vlug fysiek kerken en worden de online kerkdiensten overbodig!? Maar deze aandachtspunten nemen we dan mee naar de toekomst. Als het mag, zou de eerste kerkdienst in ons kerkgebouw doorgaan op zondag 7 maart. En dan zitten we al vlug aan de veertig dagen tijd, Goede Vrijdag en Pasen (Paaszondag 4 april)! Deze pandemie heeft al heel wat teweeg gebracht, we zijn beperkt in ons doen en laten. Maar laten we vertrouwen hebben in onze God en Vader naar de toekomst toe. Hij zorgde en liet toe dat de mens het vaccin vond voor de pandemie! Misschien heeft Hij langs deze weg wel iets te zeggen tot ons en vraagt Hij aandacht voor wat er op wereldvlak gebeurt en vraagt Hij onze alertheid voor de dingen die nog op ons afkomen. In elk geval, we (wij) missen het fysieke contact met onze zusters en broeders in de kerk, de samenzang, het kerkzijn, de koffie nadien, het handen schudden en het schouderklopje!

Als het weer kan en mag is de volgende kerkraadsvergadering op dinsdag 2 maart in de kerkzaal om 19.45 uur.

Georges

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Xavier Van Lierde	0485 - 71 71 08
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verjaardagen

02 februari	Ingrid Van Cammeren
02 februari	Ben Van Cammeren
09 februari	Peguy Ntamba
11 februari	Hilde de Keyzer e. Van Cammeren
14 februari	Karl Vandenbroeck
15 februari	Bart Van Roy
18 februari	Ninoah Dirlik
26 februari	Guy Ntamba
27 februari	Ada Ingels
28 februari	Peter Oerlemans

We wensen al deze jarigen een fijne verjaardag en gezondheid, maar bovenal Gods rijke zegen !

Agenda*

08 februari	Bijbelavond, 20u via Kerkzaal
18 februari	Seniorenmiddag, 14u30 Kerkzaal
25 februari	Bijbelmiddag, 14.30 Kerkzaal
02 maart	Kerkraad, 19u45 Kerkzaal

**Hoewel de huidige corona-maatregelen in principe gelden tot zondag 1 maart, hopen we op een verbetering in de situatie die ons in staat stelt om elkaar weer fysiek te ontmoeten, zij het waarschijnlijk nog op de nodige afstand en met mondkapjes. Mocht dat echter nog niet mogelijk zijn, dan vinden de bijbelstudies plaats via Zoom. Als u zich aanmeldt via jhbrouwer@protestant.com wordt u vooraf de link toegestuurd en kunt u van achter uw computer of smartphone deelnemen.*

Erediensten

Tot 1 maart zijn fysieke kerkdiensten weliswaar toegestaan, maar de beperkingen betekenen voor ons gebouw dat we niet met meer dan 7 kerkgangers tegelijk aanwezig mogen zijn. De kerkraad heeft daarom besloten dat we voorlopig verder gaan met het samenwerkingsverband Leuven, Mechelen-Noord, Mechelen-Zuid en Vilvoorde. De betrokken voorgangers verzorgen in afwisseling elke zondag een kerkdienst op internet. Wie zich heeft aangemeld voor de digitale distributie van ons kerkblad krijgt de link via e-mail doorgestuurd. U vindt hem ook via onze Facebook-pagina: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

We blijven nochtans hoopvol, dat er intussen versoepelingen zouden kunnen worden doorgevoerd en publiceren daarom toch onderstaande lijst met kerkdiensten. Als we opnieuw opstarten krijgt u daarvan bericht, per mail of telefoon.

Zodra de corona-maatregelen het toelaten, gaan alle diensten weer door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 07 februari organist: P. Oerlemans
ds. T. Veldhuizen 2° collecte: Vluchtelingenwerk

zondag 14 februari organist: E. Poncin
ds. J. Brouwer 2° collecte: Ik help een kind

zondag 21 februari organist: Th. de Jongh
ds. J. Brouwer 2° collecte: Zending

zondag 28 februari organist: P.Oerlemans
ds. J. Brouwer 2° collecte: Diaconie

zondag 07 maart organist: P. Oerlemans
ds. I. Koeman 2° collecte: Synodale Kas

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. Bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen.

Op bladzijde 552 staat het volgende gebed van Nico Vlaming:

Goede God,
Gij zijt ons nabij,
door U zijn wij gevoed,
door U geliefd.
Verlaat ons niet,
zo bidden wij,
ga met ons mee,
deze dag en al onze dagen.
Amen.

Nico Vlaming

Uitgekozen door Georges

Het beloofde land

Beste lezers en lezeressen, als er in België vandaag één omstreden gespreksonderwerp is, dan zal het wel migratie zijn. In economische kringen is men er eerder voorstander van, om zo altijd voldoende goedkope arbeidskrachten te hebben. Meer nationalistisch denkende mensen vrezen een aantasting van onze Europese cultuur. Extreemrechtse politici hebben het over "omvolking" of "de grote vervanging", waarbij de oorspronkelijke Europese bevolking geleidelijk met goedkeuring van de heersende elites vervangen wordt door nieuwkomers van buitenaf. Mijn eigen vrouw is een geboren Nigeriaanse en de vriend van mijn dochter is van Congolese afkomst, terwijl ikzelf een zuivere 100 % witte Belg ben, ik vind mijzelf dus wel geschikt om over dit onderwerp te schrijven en het van beide kanten te bekijken.

Migratie is natuurlijk niks nieuws, het verschijnsel is wellicht zo oud als de mensheid zelf. Het is zelfs de roeping van Abraham: "Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat ik u wijzen zal" (Genesis 12:1, HSV). En Abrahams eigen vader Terah was ook al van Ur van de Chaldeeën naar Haran getrokken! Overigens zijn de aartsvaders voortdurend op weg, lees Genesis er maar op na. Het tweede boek in de Bijbel heet Exodus (= uittocht), de titel maakt meteen duidelijk waarover het gaat. Verderop in de Bijbel komen we de val van het Noordrijk tegen, waarna de Assyriërs een groot deel van de inwoners (722 voor Christus) deporteren. Het Zuidrijk blijft dan nog 136 jaar bestaan, maar wordt dan vernietigd door de Babyloniërs, die eveneens de meeste inwoners (en zeker de elites) wegvoeren. Na 70 jaar echter staat koning Kores toe dat de weggevoerden of hun nakomelingen terugkeren naar hun heimat, zodat weer een migratie volgt. In het Nieuwe Testament vluchten Jozef en Maria met het kindje Jezus naar Egypte (Matteüs 2:14). De eerste kerk ontstaat in Jeruzalem, maar de leerlingen verspreiden zich wanneer ze vervolgd worden (zie Handelingen). Het houdt niet op!

Ook vandaag houdt het niet op. Vooral Europa en Noord-Amerika zijn als

magneten die jaarlijks tienduizenden immigranten aantrekken. Het is een teken van onze welstand, want mensen proberen altijd naar een plek te migreren waarvan ze denken dat het er beter is dan in hun eigen thuisland. Ondanks het gezaag en geklaag dat we soms horen, is het in ons Belgenlandje nog zo slecht niet, want blijkbaar willen talloze gelukzoekers naar hier komen. Als kind op school leerde ik dat België 9 miljoen inwoners had, in 2020 waren het er reeds meer dan 11 miljoen, een groei die te wijten is aan immigratie. Het aandeel van de autochtone witte Belgen (waartoe ik behoor) neemt af vanwege lage vruchtbaarheidscijfers, dat het inwonertal toch blijft stijgen, komt door de toestroom van buitenlanders. Onlangs hoorde ik op de radio dat het percentage inwoners met buitenlandse wortels (minstens één ouder in het buitenland geboren) intussen 27 % bedraagt. Zelfs Sammy Mahdi, onze huidige staatssecretaris voor asiel en migratie, is de zoon van een immigrant (uit Irak)!

Daarnet had ik het over vruchtbaarheidscijfers, dat vraagt even wat verduidelijking. Het vruchtbaarheidscijfer van een gegeven bevolking is het gemiddelde aantal kinderen geboren per vrouw in haar vruchtbare periode. Per land worden daarvan statistieken bijgehouden en het is bijzonder interessant die te raadplegen. Volgens de Verenigde Naties blijft bij een vruchtbaarheidscijfer van 2,1 kinderen per vrouw de bevolking stabiel, met andere woorden de huidige generatie wordt exact vervangen door de volgende (het gaat om gemiddeldes, vandaar dat cijfer na de komma). In Frankrijk bedraagt het vruchtbaarheidscijfer 1,9, in België en Nederland is het 1,6. In alle drie deze landen, net als in de rest van Europa, worden te weinig kinderen geboren om de bevolking op peil te houden, wat betekent dat het inwonertal zou dalen, mocht er geen immigratie zijn. In Oost-Europa staat men weigerachtig tegenover immigratie en daar bestaan landen waar de bevolking daalt.

Wat West-Europa in het algemeen en België in het bijzonder betreft, zou je dus inderdaad kunnen stellen dat een "omvolking" plaatsvindt, immers op vandaag heeft reeds 27 % van de inwoners in ons land buitenlandse wortels (zie hoger). Alleen zijn in die 27 % ook de mensen meegerekend die slechts één buitenlandse ouder hebben (zoals mijn eigen kinderen), evenals uit buurlanden afkomstige inwoners, wiens integratie gewoonlijk weinig problemen stelt. Overigens is een woord als "omvolking" negatief beladen, alsof er plots voor de inheemse bevolking geen plaats meer zou zijn. De waarheid is eerder dat de bevolking meer divers en gefragmenteerd wordt, met alle voor- en nadelen van dien. Het samenleven is ongetwijfeld moeilijker in zo'n gefragmenteerde samenleving met allerlei verschillende culturen, maar anderzijds zal zo'n samenleving ook veerkrachtiger zijn om

toekomstige migratiegolven te verwerken. Een voorbeeld hiervan zijn de Verenigde Staten: er zijn weliswaar problemen tussen verschillende bevolkingsgroepen, maar nieuwe immigranten worden al spoedig trotse vlagzwaaiende Amerikanen. President Donald Trump, die om immigranten buiten te houden een muur wilde laten bouwen langs de Mexicaanse grens, heeft zelf Duitse (langs vaderskant) en Schotse (langs moederskant) grootouders.

Als we naar de statistieken kijken, lijkt het erg waarschijnlijk dat de immigratie naar Europa in de nabije en verdere toekomst aanzienlijk zal blijven. De wereldbevolking blijft snel stijgen en Europa is een eiland van welvaart en een bakken van stabiliteit in een wereld vol onzekerheid. Bovendien maken de lage Europese vruchtbaarheidscijfers het voor onze bewindvoerders heel aantrekkelijk om via immigratie de bevolking op peil te houden, zodat de verhouding tussen de aantallen ouderen en jongeren niet te zeer wordt scheef getrokken.

Het is wel mogelijk dat onze toekomstige immigranten niet uit dezelfde landen zullen komen als de huidige. Lange tijd hadden we hier vooral Turkse en Magrebijmse immigratie, maar of dat in de toekomst zo blijft? Marokko heeft een vruchtbaarheidscijfer van 3,1, in Tunesië is het cijfer 2,2 en in Algerije 3,0. Deze drie landen lijden onder een hoge werkloosheid en de jeugd heeft er weinig kansen, dus er blijft emigratiedruk, met het nabije Europa als voor de hand liggende bestemming. In Turkije is het vruchtbaarheidscijfer 2,1, dat is juist genoeg om de huidige generatie te vervangen. Wellicht zal bijgevolg de migratie vanuit de Magreb gelijk blijven en die vanuit Turkije verminderen. Een zwaargewicht in de Arabische wereld is Egypte met 100 miljoen inwoners en een vruchtbaarheidscijfer van 3,3. Door de klimaatverandering zal het Midden-Oosten droger worden, wat de emigratiedruk zal verhogen.

In subsaharisch Afrika zijn de vruchtbaarheidscijfers duizelingwekkend: Niger (6,9), Somalië (6,1), Democratische Republiek Congo (5,9), Mali (5,9), Tsjaad (5,7) en zo voort. In de veelvolkenstaat Nigeria baart een vrouw gemiddeld 5,3 kinderen, wat leidt tot een snelle bevolkingsgroei: in 1950 waren er 37.850.000 inwoners, in 2010 was dit aantal gestegen tot 159.708.000. Er is geen kans dat in de voornoemde landen voldoende werk zal te vinden zijn voor die alsmaar talrijker jeugd... Voor Nigeria komt daar nog bij dat het vruchtbaarheidscijfer en

bijgevolg de bevolkingsgroei hoger zijn in het islamitische noorden dan in het overwegend christelijke zuiden, wat delicate evenwichten in gevaar kan brengen.

Of de vruchtbaarheidscijfers in een land hoger of lager zijn, hangt nauw samen met de vrouwelijke scholingsgraad: hoe langer vrouwen naar school gaan, hoe minder kinderen ze hebben. Als de mens wil overleven op deze planeet zal hij hoe dan ook aan gezinsplanning moeten doen, een bevolkingsexplosie zoals thans in subsaharisch Afrika is niet houdbaar. De beste geboorteregeling bereikt men door meisjes naar school te sturen! Hierbij mogen we niet vergeten dat Afrikanen kinderen zien als een pensioenverzekering (er zijn geen ouderdomspensioenen zoals bij ons) en een investering (als één van je kinderen erin slaagt naar Europa of Noord-Amerika te emigreren, stuurt die je wellicht geld). De meeste Afrikanen migreren binnen Afrika zelf. Zo bijvoorbeeld telt Nigeria naar schatting een miljoen immigranten uit de buurlanden.

Blijvende immigratie, vermoedelijk uit voornoemde landen, zal het aanzicht van België veranderen. In religieus opzicht zal het percentage moslims blijven toenemen. Van de immigranten uit Afrika zullen de meeste een soort Engels of Frans kennen.

De wereld rondom ons verandert in snel tempo door immigratie, tot in het kleinste Vlaamse of Waalse dorp. Sommigen hebben het daar moeilijk mee en dat is begrijpelijk. België zoals dat bestond in mijn geboortjaar 1960 is zestig jaar later bijna onherkenbaar en bovendien onomkeerbaar veranderd. Waar de bevolking vroeger min of meer homogeen (*) was, ontmoeten we nu in onze

straten mensen uit alle windstreken. We lijken wel allemaal langs andere wegen van ergens anders te zijn gekomen, maar nu zitten we in dezelfde schuit, soms wat ongemakkelijk, maar we moeten voort met mekaar...

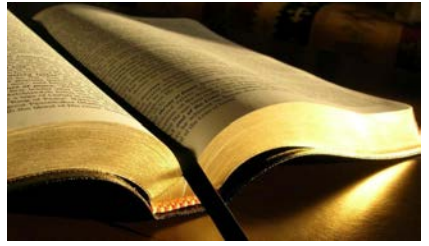
Hugo Wilmaerts

(*) homogeen = gelijkmatig, gelijksoortig, van dezelfde aard

Geraadpleegde bronnen: hoofdzakelijk Engelse en Nederlandse Wikipedia

Sola Scriptura

Een van de pijlers van de Reformatie is het beginsel van 'sola Scriptura': de Schrift alleen. De Kerk is een brede delta met vele stromen, maar een constante is in ieder geval wel dat de Kerk zich voor haar leer beroept op de Schrift. De plaats van de Schrift is niet

in alle kerken gelijkwaardig. Vaak wordt zij in het licht van een bepaalde traditie gelezen, waarbij de traditie de overhand krijgt op de Schrift. Voor de Reformatie geldt echter dat alles wat een mens moet weten voor zijn zaligheid vervat is in het geopenbaarde Woord van God. Traditie kan ons helpen de Schrift te verstaan, maar finaal is het Woord en niet de traditie bron van openbaring.

De Schrift is eeuwig en onveranderlijk. Ook al heeft de Bijbel 'rafelranden', en is er discussie mogelijk of bepaalde verzen wel tot de canon behoren, toch zijn het woorden die niet voorbijgaan (Mc 13:31). De Reformatie heeft de Schrift bevrijd van een traditie die haar verdraaide, en de helderheid van haar boodschap verstrikte in een web van bijgeloof. De Schrift kreeg zo weer de plaats die haar toekomt, als eeuwig en onveranderlijk fundament voor de Kerk.

Omdat de Schrift eeuwig en onveranderlijk is, brengt zij de Kerk van tijd en eeuwigheid samen. Wie de Bijbel leest, eerbiedig en biddend, mag zich verbonden weten met al die heiligen van vandaag en weleer die hebben vertrouwd en blijven vertrouwen op datzelfde Woord van God, tot hun heil en zaligheid. In tijden als de onze, waarin de gemeente Gods niet langer kan samenkomen, is dat een grote troost. Wie vanavond over het Woord gebogen zit, alleen of met zijn gezin, mag weten dat hij, ondanks alle aanvechting, in zijn lezen, bidden en geloven verbonden is met die gemeenschap der heiligen.

Daarom is het beginsel 'sola Scriptura' precies in deze pandemie cruciaal voor de Kerk. Het kerkelijk leven is voor heel wat mensen grotendeels weggefallen, maar de Schrift blijft. 'Sola Scriptura' is dan ook niet slechts relevant voor de leer van de Kerk, maar bovenal voor haar leven. De Heilige Geest houdt het lichaam van Christus samen, en gebruikt daarbij de Bijbel nu als voornaamste middel. Laten we dat middel vooral in deze tijd niet versmaden, en de Heere bidden dat Hij ons toch dagelijks de Schriften mocht openen. En dat als Hij ons dan de Schriften opent, en ons hart brandende in ons wordt, we toch iets mogen proeven van de gemeenschap der heiligen.

Willem-Jan Ingels

Een Psalm

Heer, mijn God,

*Gelukkig is de mens,
die zijn vertrouwen op U stelt.*

*Laten uw goedheid en waarheid
ons voortdurend beschermen.*

*Laten alle mensen die U zoeken
over U jubelen
en grote blijdschap over U hebben.*

*Laat ieder die uw zorg ervaart, zeggen:
'De Here is groot!'*

*In de naam van Jezus Christus,
onze Heiland,
bidden wij.*

Amen.

N. NAJARIN.

De functie en de roeping van de mens (*Deel 1*)

(Reflectie op Gen 1 en 2 en andere bijbelteksten)

In Exodus staan twee teksten, die de Naam van de Heer noemen.

In Exodus 3:14 staat de Naam JHWH. De HEER. Je kan die Naam verstaan als een belofte: Ik zal er bij zijn (bij mijn volk). Je kunt die Naam ook horen als Zijn roeping tot ons. Zijn nodiging.

Dan staat er in Exodus 34:6 een toevoeging. De Heer biedt zich aan met Zijn Naam en voegt vier persoonskenmerken toe. HIJ zegt: mijn Naam is:

Barmhartig

Genadig

Traag tot toornen

Groot aan trouw en waarheid, chesed en emet.

Die Namen duiden onze God. Hij wil kwetsbaar zijn in Zijn relatie met ons. Deze sterke God. Hij verlangt niet een harde, strenge gebiedende relatie, met veel regels, maar een vrije, open relatie waarin Hij ons aanvaardt zoals we zijn. Zijn liefde gaat naar ons uit, door alles heen.

Ook als wij zwak, arm, hulpbehoevend zijn. Hij zal zich laten kennen als barmhartig.

Ook als we van de rechte weg afwijken, zondig blijken. Hij komt ons tegemoet, genadig, op onze dwaalweg met Zijn liefde.

Ook als we traag en onwillig zijn en weglopen van Hem. Hij is traag tot toornen.

Hij vult onze relatie met Hem met Zijn trouw, openheid, Hij blijft open tot ons, Zijn liefde is een zoekende, helende, geduldige, sterke liefde. Hij is groot aan *chesed* en *emet*.

Hoe uniek is deze God. Hoe blijmakend tof is dat. Heel anders is dat dan het traditionele beeld van de afstandelijke, veeleisende God. Hij is Onze Vader. Ja, Hij is ook de grote, machtige God. En toch in Zijn liefde wil Hij onze vriend zijn en onze steun, benaderbaar, helend. Heiland. Halleluja!

Het is deze God, over wie we het verhaal lezen van het begin. In Genesis 1 en 2.

Dit is het verhaal over Zijn schepping van hemel en aarde. Dat verhaal loopt uit op de schepping van de mens. Mensen om met Hem Zijn liefde te kunnen delen.

Hoe Hij voor die mensen de aarde vorm geeft.

In **Genesis 1.1** scheidt God (Elohim) de hemel en de aarde.

Vanaf vers 2 wordt gefocust op de aarde.

Met nadruk in vers 2 op

A) de levensbedreigende elementen *tohuwabohu*. (woest en ledig). En de *tehoom* (de dreigende diepe wateren) en de duisternis.

B) Maar boven over al die dreiging zweeft als een wakende arendvader de Geest van God (Het werkwoord zweven hier verwijst naar het beeld uit Deut 32:11).

Dan volgt het verhaal hoe God (Elohim) door het Woord de aarde klaarmaakt voor het leven en voor de mens (Genesis 1:3 tot 1:25).

In verzen 3 tot 5: **spreekt** God. Door Zijn Woord maakt Hij het licht. Licht en duister maakt hij tot een polaire spanning. En Hij **verdeelt** die twee. En Hij **geeft ze beide een naam** (dag en nacht).

Verzen 6 tot 10: Op dezelfde wijze behandelt God het water en het droge.

Eerst wordt het water gedeeld, boven de hemelkoepel en op de aarde.

En dan wordt het water op de aarde een plaats toegewezen, om het droge haar eigen plaats te geven (aarde en zee).

Ook deze elementen water en droge staan in polaire spanning met elkaar. God geeft er zo structuur aan en ordening. Die polaire spanningen maken de aarde leefbaar.

En in de volgende dagen, bekleedt God de aarde en het hemelgewelf om voor de mensen de levensruimte voor te bereiden. Eerst de flora, en de dieren in het water en de lucht. Met een aparte vermelding van de zeemonsters (met het speciale werkwoord *Bara*, scheppen). De zeemonsters zijn de mensbedreigende machten die daarmee op hun plaats worden gezet.

En op de zesde dag worden nog eerst de grote dieren gemaakt, op het droge levende.

De schepping van de mens

En dan, na een reflectie van God als een halte in het verhaal (in het meervoud):

« laat **ons** mensen maken ». En dan God schept (Bara, drie maal) de mens/mensen.

-eerst (*bara*) Adam, de mens, in enkelvoud. God schept **hem**
-dan (*bara*) de mens naar Gods beeld en gelijkenis
-dan (*bara*) mannelijk en vrouwelijk, in het meervoud. God schept **hen**.
Dat *bara* driemaal voor deze drie aspecten van ons menszijn wordt gebruikt verwijst ernaar dat dit driemaal een uniek aspect is, die de mens apart zetten.

1) Hij is uniek anders. Wel aards, maar anders. (verwijst naar de mens als geestelijk wezen)

2) De mens verbeeldt en gelijkt op God, de Schepper. Hij is midden persoon, middelaar voor de aarde, voor de aardse schepping. De mens heeft de roeping om de aarde en God bij elkaar te brengen. Een verzoeningsroeping.

3) De mens is in zijn lichaam mede-menselijk geschapen. We zijn in onze aard «mannelijk, vrouwelijk» gericht op elkaar en worden in ons wezen geroepen tot liefde. We zijn in wezen meerderlijk, zoals God zelf meerderlijk is. "Laat **ons** mensen maken."

En in hfdst 2 staat dan het verhaal hoe de HEER (zijn naam is hier niet meer Elohiem, maar JHWH) de grote structuren van het leven op aarde vastlegt. Hoe de HEER de verbanden bepaalt tussen Adam en de aarde (*Adam* en *adamah*) tussen Adam en de dieren (hij geeft ze namen) tussen man en vrouw, (*ish* en *Ishah*).

In hfdst 2 staat ook het verhaal, hoe Adam in het Paradijs een plaats krijgt, om met de Heer te wandelen en te praten. Als enige schepsel heeft hij het Woord als gave gekregen.

Nadrukkelijk, staat in hfdst 2 ook hoe deze Adam uniek hulpbehoevend en zwak is, hoe hij alleen is en niemand vindt om hem te helpen. De Heer maakt een hulp **zoals** en **tegenover** hem, een sterke hulp (hulp is in het Hebreeuws *ezer*. De term die ook voor Gods hulp wordt gebruikt).

Adam en Eva worden **een** (zoals God een is) maar ze zijn ook een **vlees**. **Dat verwijst naar hun kwetsbaarheid.**

Die term "een vlees" is essentieel deel van hun menszijn in hun liefhebben.

Ik lees ook deze uitdrukking "een vlees" als een polaire spanning.

Een verwijst naar God, die een is.

En "vlees" verwijst naar de mens als kwetsbaar, sterfelijk.

Bij de schepping van de mens krijgt hij een roeping en een functie:

Zijn functie is het beheer van de aarde.

Zijn roeping is om de Heer lief te hebben.

Ja de mens behoort tot de schepping van de aarde. Hij is aards. Maar zijn functie hier is beheren. God geeft hem die opdracht.

Maar zijn wezen is ook aangelegd op de Heer. Voorop staat de roeping van de mens. Hij is bedoeld als enige wezen op de aarde om met God in relatie en communicatie te treden (en te leren liefhebben).

Bij zijn functie krijgt de mens die opdracht, tweemaal in Gen 1:26 heersen-*radah*- en in Gen 1:28 onderwerpen en heersen-*kabash* en *radah*.

Bij de roeping tot zijn Godsrelatie staat geen opdracht, geen richtlijn. Het is een nodiging, impliciet voor de mens, geschapen in gelijkenis van God en gericht op relatie.

Heersen en onderwerpen, *radah* en *kabash* zijn koningswerkwoorden. in Gen 1 vloeien die niet voort uit het grijpen van de macht, maar uit het rentmeesterschap van de mens als beeld van God: de macht die ze als opdracht krijgen om uit te oefenen blijft Gods macht.

Dat de mens macht heeft, krijgt in Gen 2 een nuance.

In Genesis 2:15 wordt van de mens in de hof gezegd dat hij die hof moet dienen en bewaren. Ik lees ook dit als een opdracht van God, aan de mens, dat we de aarde moeten dienen en bewaren. Niet heersen maar een opdracht tot hulp, dienst. Nu zijn die twee werkwoorden priester-werkwoorden. Zo dient en bewaart de priester de tempel.

Beheren (Gen 1) en dienen en bewaren (Gen 2) vormen zo een polaire spanning.

Marius Joosten

Geboren

Een verheugend bericht voor iedereen die met onze gemeente verbonden is: op dinsdag 5 januari, zijn Sali Younan en Peter Van Doren de gelukkige ouders geworden van een dochter, genaamd Mira. Onze hartelijke gelukwensen gaan uit naar hen en naar de trotse grootouders, Samir en Georgette.

Online diensten

Voor degenen onder u die graag zouden willen weten hoe onze online diensten opgenomen worden deze impressie van ons 'work in progress' met alle statieven en microfoons in beeld.

Oproep voor een **hulpactie** ten bate van Kirinda

Geachte broeders en zusters in het district Antwerpen-Brabant-Limburg,

Namens de Jumelagewerkgroep ABL-Kirinda willen we graag een zaak onder uw aandacht brengen.

Onlangs kregen we een brief van de Jumelagewerkgroep in Kirinda, waarin ze ons hartelijk bedanken voor het bedrag van € 5.000 dat we eerder deze zomer aan hen hebben geschonken. Zoals u zich zult herinneren, was dat bedrag bestemd voor het personeel van de Presbytery Kirinda. De Presbytery Kirinda is een district van de Église Presbytérienne au Rwanda (EPR; website: epr.rw).

In hun bedankbrief vragen onze jumelagepartners om hen niet te vergeten en onze financiële steun aan hen, zo mogelijk, op een bepaalde manier voort te zetten.

Veel kerken in Kirinda waren in de afgelopen maanden gesloten, en daardoor waren er ook nauwelijks inkomsten uit met name collectes. Op 17 oktober schreef Charles Gahutu dat er van de 23 kerken slechts tien onder zware voorwaarden open waren. De bevolking en de kerken in Rwanda zijn overigens zwaarder getroffen door de lock-downmaatregelen van hun overheid dan door de pandemie zelf.

Nu was het nooit de expliciete bedoeling van de Jumelage tussen ABL en Kirinda om onze relatie als een vorm van financiële hulpverlening in te vullen. Centraal in de Jumelage hebben altijd de broederlijke/zusterlijke samenwerking gestaan op basis van gelijkwaardigheid tussen twee kerkdistricten. Financiële hulpverlening was daaraan altijd ondergeschikt. Om deze reden heeft de jumelagewerkgroep moeten besluiten om geen maandenlange steun aan de kerken in Kirinda te geven. Het budget waarover wij beschikken en dat afkomstig is uit de collectes van de kerken in ABL, staat zulks ook niet toe.

In plaats hiervan doen wij een oproep aan de kerkleden in het district ABL. Misschien zijn er mensen in uw kerkgemeentes die bereid zijn om wekelijks een munt van € 1,- of € 2,- in een spaarpotje te doen, en dat een zestal maanden lang.

Als Jumelagewerkgroep willen we graag die spaarpotjes met een maandelijksse regelmaat verzamelen en de geldbedragen overmaken aan onze jumelagepartners in Rwanda. Als genoeg mensen in ons kerkdistrict aan deze actie mee willen doen, zoals ook wijzelf, kunnen we op deze manier een substantieel bedrag bijeenbrengen. De Jumelagewerkgroep heeft een Bankrekeningnummer bij de Belfius-bank: BE50 0689 3945 3818 ten name van "Jumelagewerkgroep ABL-Kirinda".

GELUKIG

NIEUWJAAR!